

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122307337
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6122307337.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v právnom spore žalobcu: R Collectors, s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, zastúpeného právnym zástupcom Advokátska kancelária RELEVANS, s. r. o. so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX/X, XXX XX C. D., 2/ E. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX/X, XXX XX C. D., o zaplatenie 15.318,35 eur s príslušenstvom, o odvolaniach žalobcu a žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6Csp/36/2022-89 zo dňa 20. októbra 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku I. mení tak, že žalobu žalobcu zamietá.

Rozsudok okresného súdu vo výroku II. potvrdzuje.

Žalovaní 1/, 2/ majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 6Csp/36/2022-89 zo dňa 20. 10. 2022 uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 8.733,78 eur s úrokmi z omeškania 5 % ročne od 17. 09. 2016 do zaplatenia v mesačných splátkach po 350,- eur, prvá splátka splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo aj len jednej splátky (výrok I.). Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.). Žalovaným nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

2. V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu, podaným pôvodne na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 28. 04. 2022, domáhal voči žalovaným 1/, 2/ zaplatenia istiny 15.318,35 eur, úrokov vo výške 13.803,65 eur, úrokov z omeškania vo výške 17,64 eur a 3.698,33 eur a úrokov z omeškania 5 % ročne zo sumy 15.314,85 eur od 12. 11. 2019 do zaplatenia, na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 0474844885 uzavretej dňa 20. 05. 2014 medzi jeho právnym predchodcom 365.bank, a. s. (bývalá F. G., E.) ako veriteľom a žalovanými 1/, 2/ v postavení dlžníka a spoludlžníka. Na základe uvedenej úverovej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným peňažné prostriedky vo výške 30.000,- eur, ktoré sa žalovaní zaviazali vrátiť spolu s úrokmi a príslušnými poplatkami v zmysle zmluvy. Z dôvodu, že žalovaní úver riadne a včas nesplácali, právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 17. 08. 2016 úver za predčasne splatný. Žalovaní dňa 18. 10. 2016 písomne uznali pohľadávku uplatnenú v konaní čo do dôvodu a výšky.

3. Žalovaní 1/, 2/ nárok žalobcu neuznali. Uviedli, že do omeškania so splácaním úveru sa dostali z vážnych osobných dôvodov. S veriteľom sa snažili dohodnúť, ale tento ich argumenty neakceptoval. Žalovaní namietali aj neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve o úvere týkajúce sa zrážok zo mzdy a rozhodcovskej doložky. Poukázali tiež na to, že uvedená vec bola predmetom konania vedeného na

Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 4Csp/38/2019, v ktorom bola žaloba žalobcu zamietnutá pre premlčanie.

4. S poukazom na ust. § 230 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) súd nezistil prekážku rozsúdenej veci nakoľko v konaní sp. zn. 4Csp/38/2019 síce okresný súd rozhodol rozsudkom zo dňa 24. 09. 2019, ktorým žalobu zamietol, ale v dôsledku späťvzatia žaloby odvolací súd uvedený rozsudok okresného súdu zrušil a konanie zastavil.

5. Súd prvej inštancie mal za nesporné že nárok uplatnený žalobcom v konaní vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaní s právnym predchodcom žalobcu uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver 30.000,- eur, žalovaní akceptovali splátku 412,- eur mesačne. Takisto mal za nesporné, že žalovaní uznali dlh vyplývajúci zo zmluvy o úvere vo výške 29.523,19 eur, zmluvné úroky 10,90 % ročne odo dňa uznania do zaplatenia a úroky z omeškania 5 % ročne odo dňa po dni uznania do zaplatenia.

6. Citujúc ust. § 37 ods. 1, § 524 Občianskeho zákonníka mal okresný súd preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, keď F. G., E., po tom, ako oznámila žalovaným zosplatenie úveru, uzavrela ako postupca so žalobcom ako postupníkom dňa 06. 08. 2018 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči žalovaným zo zmluvy o úvere.

7. Následne okresný súd, vychádzajúc z ust. § 488, § 489, § 490 ods. 1, § 44 ods. 1 až 3, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1 až 3, § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. h), § 9 ods. 1 vety prvej, § 9 ods. 2 písm. j), § 11 ods. 1 písm. a), b), d) zákona číslo 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu.

8. Konštatoval že zmluva o úvere v čase jej podpísania žalovanými ako spotrebiteľmi neobsahovala údaj o celkovej čiastke 49.994,23 eur. Podľa obsahu listiny žalovaní podpísali dňa 16. 05. 2014 len návrh zmluvy, v ktorom boli vyplnené údaje na prvej strane. Nakoľko veriteľ túto zmluvu podpisoval neskôr (dňa 20. 05. 2014), možno vyvodiť, že až vtedy uviedol údaje do tabuľky v bode 3. 1., ktoré údaj mala vyplniť „F.“. Z výpovede žalovaných zároveň vyplýva, že sumu 49.994,23 eur určila banka bez toho, aby žalovaní mohli ovplyvniť obsah tejto časti zmluvy. Vykonaným dokazovaním mal preto súd preukázané, že písomne bola dojednaná iba výška úveru 30.000,- eur, pričom žalovaní nenamietali výšku mesačnej splátky 412,- eur. Ohľadne ostatných dojednaní žalobca nepreukázal dodržanie postupu upraveného v ustanovení § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

9. Okresný súd ďalej konštatoval, že celková čiastka 49.994,23 eur, uvedená v zmluve o úvere, nezodpovedá dojednanému počtu a výške splátok. V prípade 120 splátok po 412,- eur by dlžníci museli zaplatiť sumu 49.440,- eur. Pokiaľ by listina predložená spolu so žalobou mala predstavovať amortizačnú tabuľku, potom dlžníci na splatenie úveru mali zaplatiť iba 119 splátok po 412,- eur a 120. splátku vo výške 366,23 eur, čo spolu predstavuje sumu 49.394,23 eur. Žalovaní uviedli, že okrem splátky 412,- eur sa nezaviazali zaplatiť žiadnu ďalšiu sumu, takže celková čiastka 49.994,23 eur je nepreskúmateľná. Pretože z celkovej výšky spotrebiteľského úveru sa vypočítava aj ročná percentuálna miera nákladov, je podľa súdu prvej inštancie nepreskúmateľná aj RPMN banky 12,01 %. Táto hodnota navyše nezodpovedá sume 49.994,23 eur, ani sume 49.440,- eur, prípadne sume 49.394,23 eur. Potom sa jedná o neurčitý právny úkon, ktorý Občiansky zákonník v § 37 ods. 1 sankcionuje neplatnosťou.

10. Vzhľadom na uvedené zistenia mal súd preukázané, že zmluva o úvere je platná, ale nakoľko údaj o RPMN a celkovej čiastke je neplatný, v zmysle § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vychádzajúc z výšky poskytnutého úveru 30.000,- eur a úhrad žalovaných za obdobie od 20. 06. 2014 do 10. 04. 2019, ako ich žalobca vykázal pre účely konania vedeného pod sp. zn. 4Csp/38/2019, vo výške 18.207,22 eur a za obdobie od 10. 05. 2019 do 11. 11. 2019 vo výške 3.059,- eur, t. j. spolu 21.266,22 eur, súd vyhovel žalobe v časti 8.733,78 eur.

11. Nárok žalobcu presahujúci sumu 8.733,78 eur súd zamietol, nakoľko úver je bezúročný a bez poplatkov, a teda žalobcovi nepatria úroky z úveru vo výške 19.394,23 eur. Súd žalobcovi nepriznal ani bankový poplatok vo výške 3,50 eur, keď žalobca v tejto časti neuniesol povinnosť tvrdenia.

12. S poukazom na § 517 ods. 1 vetu prvú, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, súd zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania 5 % ročne od 17. 09. 2016.

13. S poukazom na § 232 ods. 3, 4 C. s. p. súd žalovaným povolil zaplatiť dlh v mesačných splátkach po 350,- eur, prihliadnuc na príjmy žalovaných, ich výdavky a skutočnosť, že majú vyživovaciu povinnosť k jednému maloletému dieťaťu.

14. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C. s. p. a vychádzajúc z toho, že pomer úspechu strán v časti istiny bol približne rovnaký a úroky z úveru žalobcovi

nepriznal, úspešnejšou stranou konania boli žalovaní. Nárok na náhradu trov konania však žalovaným nepriznal, keď žalovaní prehlásili, že trovy konania si neuplatňujú.

15. Proti tomuto rozsudku čo do výrokov II. a III. podal žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) C. s. p. odvolanie ktorým sa domáhal jeho zrušenia v tejto časti a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo jeho zmeny spočívajúcej vo vyhovení žalobe v celom rozsahu.

16. Žalobca nesúhlasil so záverom súdu, že úverová zmluva neobsahovala správny údaj o celkovej čiastke a RPMN.

17. Uviedol, že v bode 3.1 je uvedená celková čiastka úveru. Podľa žalobcu dikcia zákona nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť, je násobok počtu splátok s ich výškou, ale podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Pri skúmaní správnosti výšky celkovej čiastky úveru je tak podľa jeho názoru potrebné skúmať, čo je obsahom celkových nákladov spojených s úverom. Uviedol, že interný systém mu neumožňoval dohodnúť so žalovanými mesačné splátky v sume na desatinné čísla, z čoho vyplýva, že mesačné splátky boli zaokrúhlené smerom nahor. Predmetné zaokrúhlenie potom spôsobilo, že výška posledných splátok nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej.

18. Žalobca nesúhlasil ani s postupom súdu prvej inštancie pri výpočte sumy, ktorú žalovaní na úver uhradili. Uviedol, že z priloženého aktuálneho stavu úveru ku dňu 28. 09. 2018, ktorý je súčasťou súdneho spisu, ako aj výpisu z úverového účtu č. 0474844885 za obdobie od 03. 10. 2018 do 07. 05. 2019 a podania žalobcu zo dňa 21. 09. 2022 vyplýva, že po zrátaní platieb k dátumu 11. 11. 2019 žalovaní uhradili sumu 19.488,01 eur. To, že súd odkazoval na podanie žalobcu z iného konania nie je relevantné, relevantné sú predložené listinné dôkazy, z ktorých po zrátaní platieb je zrejmé, koľko žalovaní uhradili. Uviedol, že aj on sa mohol dopustiť chyby vo výpočte v konaní, na ktoré konajúci súd odkazoval, preto bolo povinnosťou súdu prepočítať opakovane platby, ktoré vyplývali z predložených listinných dôkazov. Ak by teda bola aj zmluva vyhodnotená ako bezúročná a bez poplatkov, žalovaní boli povinní uhradiť rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru vo výške 30.000,- eur a uhradenými splátkami vo výške 19.488,01 eur, t. j. sumu vo výške 10.511,99 eur, nie 8.733,78 eur.

19. Proti rozsudku okresného súdu, čo do výroku I., podali odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f), C. s. p. aj žalovaní 1/, 2/, ktorí sa podaným odvolaním domáhali zmeny rozsudku okresného súdu v tejto časti spočívajúcej v zamietnutí žaloby v celom rozsahu.

20. Podľa žalovaných súd prvej inštancie rozhodol na základe nedostatočne zisteného stavu veci. Uviedli, že úver 30.000,- eur si brali od F. G. v roku 2014. Bol to konsolidačný úver, z ktorého viac ako polovicu použili na vyplatenie starších úverov v F. G.. V roku 2016 došlo k zosplatneniu, pričom s bankou intenzívne komunikovali o objektívnych dôvodov nesplácania úveru.

21. Uviedli, že jednou z príloh k žalobe bola listina - fotokópia uznania dlhu z 18. 10. 2016, nepamätajú si však, že by niekedy tento dokument podpísali a spochybnili jeho platnosť. Poukázali na to, že v prehľade úhrad, ktoré poskytol žalobca, žiadna splátka po tomto dátume nefiguruje vo výške uvedenej v uznaní. Výška dlhu 29.523,19 eur, ktorú udáva tento dokument, je tiež spochybniteľná, nie je zrozumiteľná. O uvedenej čiastke nikdy s nikým z F. G. nerokovali. Nie je konkretizované čo z toho je istina, čo úrok alebo poplatok. Táto výška dlhu nesedí ani s výzvou od F. G. na uhradenie dlžnej sumy zo dňa 17. 08. 2016, kde je suma rozpísaná s tým, že spolu mali uhradiť 29.188,20 eur. Žiadali, aby súd tento dokument posúdil ako neplatný.

22. Opätovne poukázali na skutočnosť, že uvedený nárok si žalobca voči nim uplatňoval aj v konaní vedenom pod sp. zn. 4Csp/38/2019 na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši, v ktorom súd rozhodol rozsudkom dňa 24. 09. 2019, s ktorým rozsudkom sa stotožňujú. V uvedenom konaní žalobca nespomenul existenciu dokumentu uznania dlhu a predložil ho až v tomto konaní. Priloženie uvedeného dokumentu vnímajú ako tendenčný ťah zo strany žalobcu, aby plynula 10-ročná premlčacia lehota. Z uvedeného dôvodu žiadali, aby súd zmenil napadnuté rozhodnutie a žalobu žalobcu zamietol.

23. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných navrhol rozsudok okresného súdu vo výroku I. potvrdiť, nepovažujúc odvolanie žalovaných za dôvodné.

24. Uviedol, že žalovaní v priebehu konania nepopreli uzatvorenie zmluvy a čerpanie úveru, nepopreli žiadne skutočnosti uvedené v žalobnom návrhu. Vyjadrili výhrady proti postupu započítania úhrad, tiež uviedli, že za účelom splácania dlhu došlo k realizácii dohody o zrážkach zo mzdy a s týmito zrážkami súhlasili. Na pojednávaní potvrdili pravosť podpisov na listinách, ktorými dlh uznali. Platnosť uznania dlhu nenamietali a nespochybnili skutočnosť, že z ich strany došlo k podpísaniu týchto listín. Samotné

tvrdenie, že si nespomínajú na okolnosti podpísania uznania dlhu nemožno považovať za účinné popretie skutkových tvrdení. Žalovaní síce nesplácali po uznaní dlhu splátky po 515,- eur, ale platby jednoznačne vykonávali, čo je zrejmé aj z výpisu o aktuálnom stave úveru. Takéto dedukcie žalovaní zároveň nepredniesli na pojednávaní pred súdom prvej inštancie a v postavení spotrebiteľa nenamietali ďalšie skutočnosti, až do vyhlásenia rozsudku. Podľa žalobcu žalovanými uvedené skutočnosti a tvrdenia nespĺňajú podmienky novoty v odvolacom konaní podľa § 366 C. s. p., z ktorého dôvodu na ne súd nebude prihliadať.

25. Žalovaní v replike (vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu k ich odvolaniu) nesúhlasili s tvrdením žalobcu, že nepopreli žiadne skutočnosti uvedené v žalobnom návrhu. V danom čase bolo pre nich podstatné, že uvedená vec sa už na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši prejednávala v minulosti. V uvedenom konaní, napriek tomu, že okresný súd uznal dlh za premlčaný, žalobca neuviedol, že disponuje podľa nich spornou listinou o údajnom uznaní dlhu, ktorá by bola podstatná pre určenie dĺžky premlčacej doby pri tejto spotrebiteľskej zmluve.

26. Na pojednávaní uviedli, že na okolnosti spísania uznania dlhu si nepamätajú a splátky vo výške 515,- eur mesačne nikdy nezačali žalobcovi platiť. Platili celkom iné sumy, dokonca vyššie, a to podľa toho ako im zrážal zrážky zamestnávateľ na výzvu žalobcu bez toho, aby ich o tom dopredu informoval. Správanie žalobcu tomu, že takáto listina existovala už v roku 2016 nenasvedčovalo. Preto podali aj odvolanie a spornú listinu namietajú.

27. Stotožnili sa s názorom súdu v predchádzajúcom konaní, že dlh z danej spotrebiteľskej zmluvy bol premlčaný a zmluva neplatná. Ako žalovaní vtedy súhlasili so späťvzatím žaloby zo strany žalobcu pred právoplatnosťou rozsudku a netušili, že sa to proti nim otočí a kolotoč vymáhania bude pokračovať. Svoje odvolanie považovali za dôvodné a žiadali, aby naň odvolací súd prihliadol.

28. Žalobca v duplike (vyjadrenie k replike) opätovne poukázal na zásadu koncentrácie konania, kde síce žalovaní predstavujú postavenia slabšej strany ale napriek uvedenému mali v odvolaní uvedené skutočnosti namietat ešte pred vyhlásením rozsudku súdom prvej inštancie, pričom tak nespravili. Žalovaní boli riadne poučení o svojich právach a povinnostiach. Súd má dbať na dodržiavanie základných zásad a princípov civilného sporového konania a nakoľko skutočnosti uvedené zo strany žalovaných nemožno považovať za novoty podľa § 366 C. s. p. súd na ne neprihliadne. K opakovanej námietke res iudicata opätovne poukázal na to, že rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 4Csp/38/2019 zo dňa 24. 09. 2019 bol uznesením Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/264/2019 zrušený.

29. Ďalšie vyjadrenia neboli sporovými stranami v priebehu odvolacieho konania produkované.

30. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, prihliadajúc zároveň na vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380, § 379 C. s. p.), a tento po zopakovaní dokazovania na nariadenom pojednávaní pred odvolacím súdom v zmysle § 384 ods. 1 C. s. p. vo výroku, ktorým žalobe žalobcu v časti vyhovel podľa § 388 C. s. p. zmenil a žalobu v tejto časti pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol. Vo výroku II., ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol, odvolací súd z rovnakého dôvodu rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

31. Odvolací súd uvádza, že preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamietajú, kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. Otázka existencie vecnej legitímácie je kardinálnou otázkou, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offio viazaný (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 407/2016). Povinnosť skúmať vecnú legitímáciu strán konania v sporoch s ochranou slabšej strany ex offio konštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo/162/2020 (R 6/2022).

32. Na to, aby sa niekto stal stranou konania netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok.

Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca) nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (viď aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/192/2004, 4Obdo/83/2020, Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 191/2018).

33. Súd prvej inštancie v bode 22. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia konštatoval, že mal preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu tým, že F. G., E., po tom, ako oznámila žalovaným zosplatnenie úveru, uzavrela, ako postupca, so žalobcom, ako postupníkom, dňa 06. 08. 2018 Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči žalovaným zo zmluvy o úvere. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia však nevyplýva, či sa súd, vzhľadom na povahu pôvodného veriteľa (banka) a spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu, nároky z ktorého sú uplatnené v konaní, zaoberal splnením podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 483/2001Z. z.“) a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Vzhľadom na to, že v danom prípade nárok uplatnený v konaní vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, ako správne ustálil aj súd prvej inštancie, odvolací súd sa uvedenými podmienkami v rámci skúmania vecnej legitímácie strán konania zaoberal ex offo. Odvolací súd zároveň skutočnosť, že sa bude opätovne zaoberať otázkou vecnej legitímácie strán konania oznámil stranám konania spolu s predvolaním na pojednávanie, ktoré nariadil za účelom zopakovania dokazovania aj k tejto otázke. V tejto súvislosti zároveň strany konania v zmysle § 382 C. s. p. vyzval na vyjadrenie sa k novej aplikácii ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom k 06. 08. 2018 (deň uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá je predmetom konania) upravujúcich možnosť postúpenia pohľadávky banky vyplývajúcej zo spotrebiteľského úveru a § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka upravujúceho možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky.

34. Žalovaní v e-mailovom podaní zo dňa 22. 03. 2024 oznámili, že všetky dôkazné listiny súdu predložili a ďalšími nedisponujú. V predmetnej veci sa už vyjadrili, pričom už nemajú čo by k veci viac doplnili, resp. dodali. Žalobca na výzvu odvolacieho súdu nereagoval.

35. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie a zopakovaného odvolacím súdom, mal odvolací súd preukázané, že na základe Zmluvy o úvere „lepšia splátka“ uzavretej medzi F. G., E. H. H. I. J. X, G., IČO: 31 340 890 (ďalej „F. G., E.“) ako veriteľom a žalovaným 1/ ako dlžníkom a žalovanou 2/ ako spoludlžníkom, autorizovanej žalovanými 1/, 2/ dňa 16. 05. 2014 a žalobcom dňa 20. 05. 2014, bol žalovaným 1/, 2/ zo strany F. G., E. poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 30.000,- eur, s výškou úrokovej sadzby 10,9 %, RPMN 12,01 % a priemernou RPMN 11,89 %. Žalovaní mali úver splatiť v pravidelných 120-tich mesačných splátkach po 412,- eur, s termínom splátky vždy k 20. dňu v mesiaci, s končenou splatnosťou úveru dňa 20. 05. 2024. Celková čiastka, ktorú boli žalovaní povinní zaplatiť predstavovala sumu 49.994,23 eur. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné. Rovnako sporná nebola ani skutočnosť, že zo strany žalovaných 1/, 2/ došlo k porušeniu povinnosti splácať poskytnutý úver.

36. Dňa 06. 08. 2016 F. G., E. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli Zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2018, na základe ktorej bola pohľadávka postupcu voči dlžníkovi A. B. na základe zmluvy č. 0474844885 s celkovou výškou pohľadávky 32.362,95 eur postúpená na žalobcu. Postúpeniu pohľadávky predchádzalo Upozornenie – Výzva na splatenie dlžnej časti úveru F. G., E. datovaná dňom 21. 07. 2016, adresovaná žalovaným 1/, 2/ a Výzva na úhradu dlžnej sumy datovaná dňom 17. 08. 2016, v ktorej F. G., E. oznámila žalovaným 1/, 2/, že ich úverová pohľadávka sa k 17. 08. 2016 stala predčasne splatnou v celom rozsahu.

37. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom konania, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky

svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

38. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

39. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

40. Jednou z podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je, že ide o pohľadávku, ktorá je splatná. Splatnosť postupovanej pohľadávky vyžaduje aj ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z. z.

41. V prejednávanej spore sa právny predchodca žalobcu rozhodol zosplatiť úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere pred konečným termínom jeho splatnosti z dôvodu, že žalovaní 1/, 2/ si neplnili svoje zmluvné povinnosti riadne a včas. Podmienky, za akých môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky upravuje ust. § 565 Občianskeho zákonníka a v prípade, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy aj ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Dôkazné bremeno preukázania splnenia týchto podmienok zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.

42. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

43. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

44. Z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru sa vyžadujú 2 úkony, a to výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Pre platné zosplatenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je zároveň potrebné doručenie oboch úkonov, tak výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj úkonu, ktorým došlo k zosplateniu úveru. Uvedené vyplýva z ust. § 565 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že veriteľ má len možnosť úver zosplatiť, v ktorej súvislosti je zároveň časovo limitovaný, keď využitie práva na zosplatenie musí uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá. V danom prípade totiž nenastáva automatická splatnosť poskytnutého úveru neuhradením čo i len jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace v zmysle § 53 ods. 9, s použitím § 565 Občianskeho zákonníka, ale naopak zosplatenie úveru je právom (nie však povinnosťou) veriteľa, ktoré právo je viazané na prejav vôle veriteľa voči

dlužníkovi, že takéto právo si aj uplatní. Z povahy takéhoto uplatnenia práva veriteľa vyplýva, že sa nemôže jednať o žiaden interný alebo navonok nerozpoznateľný úkon a postup veriteľa, ale naopak, musí sa jednať o taký prejav vôle realizovaný rozpoznateľným spôsobom navonok voči jeho adresátovi, t. j. o také uplatnenie tohto práva, ktoré je adresované dlužníkovi a ktoré je zároveň veriteľom realizované v zmysle zákonných podmienok. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na dielo autorov Bajanková, Dulak, Fečík, Sedlačko, Števček, Tomašovič a kol.: Občiansky zákonník I., 2. vydanie, 2019, C. H. Beck, str. 2130-2135 v ktorom sa konštatuje: „V režime § 565 nenastáva teda splatnosť celej pohľadávky omeškaním dlužníka so splatením niektorej zo splátok, ale je podmienená dispozitívnym úkonom veriteľa vo forme žiadosti o splnenie celku, na ktorý je veriteľ v dôsledku omeškania dlužníka oprávnený. Toto svoje právo veriteľ môže, ale nemusí využiť. Žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky, resp. jej neuspokojeného zvyšku je jednostranným adresovaným úkonom, ktorého účinky sú podmienené tým, že dôjde dlužníkovi (§ 45 ods. 1 OZ). Zákon pre túto žiadosť osobitnú formu nepredpisuje, avšak vzhľadom na jej účinky vo vzťahu k zmene obsahu záväzkového vzťahu je pri záväzkoch vzniknutých na základe písomných dohôd nevyhnutné zachovať písomnú formu (§ 40 ods. 1 OZ).“

45. Pokiaľ ide o výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, i keď Občiansky zákonník *expressis verbis* neuvádza čo má byť jej obsahom, tento možno nepochybné vyabstrahovať z podmienok, ktoré musia byť pre realizáciu práva veriteľa vyhlásiť predčasnú (mimoriadnu) splatnosť úveru splnené. Účelom právnej úpravy ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zamedziť zosplatňovaniu záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach, z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár eur) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky predtým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. K uvedenému však musí byť nepochybné spotrebiteľ informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Výzva prezumovaná § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti (§ 37 Občianskeho zákonníka) musí obligatórne obsahovať identifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru (t. j. uplynutie troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pre nesplnenie ktorej má dôjsť k zosplatneniu úveru, dodržanie lehoty na upozornenie dlužníka na uplatnenie práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a dodržanie lehoty v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. uplatnenie práva do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá). Je potrebné si uvedomiť, že v prípade výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa nejedná iba o formálnu podmienku, ale o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní (resp. môže uplatniť) svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť preto dostatočne určitá, t. j. musí z nej byť zrejmé, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky má následne dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru.

46. Z výzvy adresovanej právnym predchodcom žalobcu žalovaným 1/, 2/ však nevyplýva, s ktorou konkrétnou splátkou sa žalovaní dostali do meškania so splácaním úveru dlhšie ako tri mesiace, s nezaplatením ktorej veriteľ mal v úmysle požadovať zaplatenie celej pohľadávky. Ide teda o neurčitý právny úkon, ktorý je v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný.

47. Žalobca k žalobe pripojil listinný dôkaz Upozornenie – Výzva na splatenie dlžnej časti úveru, datovanú dňom 21. 07. 2016, adresovanú žalovanými 1/, 2/, v ktorej právny predchodca žalobcu upozornil žalovaných, že podstatným spôsobom porušili ustanovenia zmluvy o úvere č. 0474844885 zo dňa 20. 05. 2014 a Obchodných podmienok a ani napriek predchádzajúcej upomienke neuhradili svoje záväzky voči F. G., E.. Žalovaných v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil, že ku dňu 21. 07. 2016 je pohľadávka banky vyplývajúca o zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1.461,52 eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 1.460,37 eur, poplatkov vo výške 1,15

eur. Žalovaní boli zároveň upozornení, že ak v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy nedôjde k úhrade uvedenej dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená využiť ust. § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver predčasne splatným.

48. Z takto formulovanej výzvy nie je možné zistiť, pre nezaplatenie ktorej splátky žalovaným ako spotrebiteľom hrozí zosplatenie úveru, ani či boli splnené podmienky v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Tento údaj spočívajúci v konkretizácii omeškanej splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu, nie je zistiteľný ani z výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 17. 08. 2016, v ktorej F. G., E. oznámila žalovaným, že ku dňu 17. 08. 2016 sa stala pohľadávka z danej úverovej zmluvy predčasne splatnou. Uvedený údaj nie je napokon zistiteľný ani zo samotnej žaloby, či ostatných podkladov predložených žalobcom. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že z listinného dôkazu predloženého žalobcom – Aktuálny stav úveru ku dňu 28. 09. 2018 vyplýva, že v priebehu mesiacov január až august 2016 dochádzalo zo strany žalovaných k úhrade daného úveru, pričom ako splatená je vedená splátka za január 2016 až júl 2016, každá vo výške 437,- eur (č. I. 16 spisu). Neurčitosť výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (z dôvodu absencie uvedenia splátky, nesplnenie ktorej má mať za následok zosplatenie celého dlhu) preto v danom prípade odôvodňuje prijatie záveru o neplatnom zosplatení úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu.

49. Odvolací súd však zároveň nemal preukázané ani splnenie ďalšej podmienky súvisiacej s otázkou platného zosplatenia, ktorým je preukázateľné doručenie výzvy právneho predchodcu žalobcu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka do dispozičnej sféry žalovaných ako dlžníkov (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27. 10. 2021).

50. Žalobca za účelom preukázania doručenia výzvy podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka do dispozičnej sféry žalovaných predložil ako dôkaz poštový podací hárok č. EPH007398514 (č. I. 11 spisu). Predloženie samotného podacieho hároku však samo osebe ešte nedokazuje, že došlo k dôjdeniu zásielky (výzvy) aj do dispozičnej sféry žalovaných na adresu uvedenú v zmluve o úvere, t. j. nepreukazuje aký bol osud zásielky po jej odovzdaní na pošte. V konaní nestačí preukázať podanie zásielky na pošte, ale aj to, že pošta zabezpečila dôjdenie zásielky do dispozičnej sféry žalovaného ako adresáta, čím mu bola vytvorená objektívna možnosť oboznámiť sa s ňou a s jej obsahom. Požiadavka preukázania dôjdenia (jednostranného) právneho úkonu do dispozičnej sféry dlžníka ako adresáta pritom zaťažuje veriteľa ako odosielateľa. Vzhľadom na následný úkon žalobcu, ktorým je zosplatenie dlhu ku dňu 17. 08. 2016 zároveň nebolo preukázané, že žalovaným sa uvedená zásielka dostala do dispozičnej sféry tak, aby bola zachovaná 15-dňová lehota v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

51. Nepreukázanie splnenia podmienky doručenia výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka do dispozičnej sféry žalovaných, rovnako ako neurčitosť tejto výzvy, odôvodňuje podľa názoru odvolacieho súdu záver o neplatnom zosplatení úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu. Pokiaľ nedošlo k platnému zosplateniu úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu, nemohlo v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 z. z. Žalobca tak nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou v tomto sporovom konaní.

52. Na uvedenom závere nič nemení ani uznanie dlhu zo strany žalovaných zo dňa 18. 10. 2016. Uznanie dlhu je písomným právnym úkonom toho, kto uznáva nárok veriteľa na plnenie dlhu. Uznanie dlhu má pre veriteľa význam spočívajúci predovšetkým v tom, že sa tým potvrdzuje, že v dobe uznania dlh trval, t. j. dlžník uznaním dlhu potvrdzuje jeho existenciu, nie splatnosť. Zákonným dôsledkom uznania dlhu je založenie vyvrátiteľnej právnej domnienky existencie dlhu. Žalovaní 1/, 2/ uznali dlh voči pôvodnému veriteľovi, avšak platné postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu súd v konaní nemal preukázané. Žalovaní v konaní nepopierali, že by im zo strany právneho predchodcu nebol úver poskytnutý, vzhľadom na neúčinné zosplatenie úveru je však zrejmé, že žalovaní uznali dlh, ktorý v čase uznania nedosahoval výšku, v akej bol uznaný.

53. S poukazom na uvedené skutočnosti a závery odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd žalobe vyhovel, zmenil a žalobu v tejto časti pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol. Vo výroku II. rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, keď i v tejto časti žalobca nebol aktívne vecne legitimovaný. Vzhľadom na to, že odvolací súd svoje rozhodnutie založil na zistení nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorou otázkou sa

zaoberal ex offio, nepovažoval za potrebné zaoberať sa odvolacími námietkami strán konania, ktorých zodpovedanie nebolo pre rozhodnutie v danej veci rozhodujúce.

54. Nakoľko odvolací súd (mimo iného) zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, podľa § 396 ods. 2 C. s. p. nanovo rozhodoval o náhrade trov prvoinštančného i odvolacieho konania. Vychádzajúc z ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. súd nárok na náhradu trov konania, tak prvoinštančného ako aj odvolacieho, priznal žalovaným, ktorí boli v celom rozsahu úspešní, a to v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

55. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)